

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU • ROK C

Blżej Biblii

Ewangelia: J 8, 1 - 11

W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz? Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.

Chrystusowe przebaczenie!

Złapano ją na gorącym uczynku. Stróżowie porządku pragną nie tyle jej śmierci, ile śmierci Sprawiedliwego Mistrza, który porwał za sobą tłumy. To dlatego, chcąc wystawić Go na próbę, aby później mieć o co Go oskarżyć, przyprowadzają cudzołożną kobietę do Chrystusa i to właśnie była dla niej największa łaska. Ona sama była najbardziej zaskoczona. Dlaczego jej nikt nie potępia? Dlaczego nie lecą kamienie?

Specjaliści od ważenia, od wyszukiwania zła u innych, nakryli kobietę na grzechu. Tryumfalnie przynieśli wagę, by ją zważyć. Mistrzu, według tej wagi powinna umrzeć.

Drogi Przyjacielu! Czy ta waga Ci się podoba? Zanim rzucicie kamienie sami wejdźcie na wagę i sprawdźcie, czy macie do tego prawo. Popatrzeli we własne sumienie i zrozumieli, że kamienie, które przynieśli, powinny uderzyć w ich piersi. Zanim osądzisz innego i rzucisz kamienie, osądź najpierw siebie.

Jak to dobrze, że kobietę cudzołożną przywiedli przed Chrystusa. Jak to dobrze, że mnie i Ciebie również będzie sądził Syn Boży, a nie człowiek.

Ks. Sylwester

Epizod z niewiastą cudzołożną należy do tego typu kontrowersji, co spór o zachowanie szabatu. Cudzołośćwo podlegało wg starotestamentowego Prawa (Kpl 20, 10; Pwt 22, 22) karze śmierci przez ukamienowanie. W praktyce wykonanie takiej kary nastroczało trudności tak z uwagi na złagodzenie interpretacji przepisu w niektórych środowiskach żydowskich, jak i na skutek zastrzeżenia wykonania samego wyroku decyzji prokuratora rzymskiego. W czasach Jezusa planowano nawet - w związku z tą sytuacją prawną - reformę Prawa karnego na szerszą skalę. Właśnie w ramach związanych z nią dyskusji należy rozumieć podstępne pytanie uczonych w Piśmie i faryzeuszów pod adresem Jezusa. Stosunek ich do Jezusa jest zdecydowanie wrogi, a pytanie ma na celu jedynie dostarczenie obciążającego materiału do wytoczenia Jezusowi procesu.

Niewiastę pochwyconą na cudzołóstwie prowadzono prawdopodobnie do kompetentnego trybunału sądowiczego, który miał zadecydować o rodzaju śmierci. Pytanie uczonych w Piśmie dotyczy więc albo zdania Jezusa co do sposobu wykonania wyroku, dyktowanego przez Prawo, albo też pragną oni zmusić Jezusa do krytyki lub interpretacji przepisu Mojżesza, wiedząc o roli miłosierdzia Bożego w nauczaniu Mistrza z Nazaretu.

Inny przepis Prawa domagał się, by oskarżyciele lub świadkowie przestępstwa byli absolutnie wiarygodni i wolni od jakichkolwiek podejrzeń; oni właśnie rozpoczęli egzekucję. Dokonywano jej na obu partnerach grzechu. Toteż godny uwagi jest fakt, iż mimo przychwycenia niewiasty na gorącym uczynku prowadzono i postawiono przed Jezusem tylko niewiastę. Być może do tej właśnie okoliczności nawiązuje propozycja Jezusa rozpoczęcia egzekucji przez oskarżyciela, wolnego od tego rodzaju grzechu. Ale znaczenie słów i gestu Jezusa zdaje się mówić jeszcze więcej: wobec Boga wszyscy ludzie, nie wyłączając pyszniących się swoją sprawiedliwością faryzeuszów i uczonych w Piśmie, są grzesznikami. Jako tacy, podpadają pod sąd Boży i nie mogą uzurpować sobie prawa sądenia i potępienia innych. Pisanie na ziemi (lub "piasku") jest wspomniane u Jr 17, 13 jako konsekwencja opuszczenia Boga przez Izraelitów, a więc ich grzeszności. W konsekwencji oskarżyciele wyciągają mimo swej pychy właściwy wniosek ze słów i gestu Jezusa: odchodzą, pozostawiając grzeszną niewiastę wolną. Najpierw czynią to starsi, być może bardziej świadomi grzechów swego długiego życia, a może i większej odpowiedzialności z winy.

Także Jezus wydaje wyrok niewinniający niewiastę, ale kieruje się zupełnie innymi motywami. Wie dobrze, że Jego misja zlecona przez Ojca to zbawienie, nie zaś potępienie; to kierowanie ludzi grzesznych i gotowych do powrotu na właściwą drogę. Doznana łaska usprawiedliwienia zobowiązuje jednak do porzucenia dotychczasowego grzesznego postępowania: zbawcze miłosierdzie Boże, działające w człowieku, domaga się zawsze odpowiedzi nie słowem - lecz życiem.

Od czasów Jezusa wina ma swój sens

pokazuje,
jak przyjemne
może być
szczerze postępowanie
w wyzwalającej świadomości
szczerego przebaczenia

„Miłość nie pamięta złego”

Orędzie Papieża Jana Pawła II na Wielki Post 2001 r.

„Miłość nie pamięta złego” (por. 1 Kor 13, 5). W tych słowach z Pierwszego Listu do Koryntian Apostoł Paweł przypomina, że przebaczenie jest jedną z najwznioślejszych form miłości. Okres wielkopostny to czas sprzyjający głębszemu zrozumieniu tej doniosłej prawdy. Poprzez sakrament pojednania Ojciec udziela nam w Chrystusie swego przebaczenia, ono zaś nakłania nas, byśmy w życiu okazywali miłość, traktując bliźniego nie jak wroga, ale jak brata,

Niech ten czas pokuty i pojednania zachęci wierzących, aby w swoim myśleniu i działaniu kierowali się autentyczną miłością, umiejacą dostrzec wszystkie wymiary człowieka. Ta wewnętrzna postawa pozwoli im przynosić owoce Ducha (por. Ga 5, 22) i z odnowionym

sercem nieść pomoc materialną potrzebującym.

Serce pojednane z Bogiem i bliźnim jest sercem wielkodusznym. W świętych dniach Wielkiego Postu ofiary zbierane w kościele zyskują szczególne znaczenie; nie mamy bowiem dawać z tego, co nam zbywa, aby uspokoić własne sumienie, ale solidarnie wziąć na siebie odpowiedzialność za nędzę istniejącą w świecie. Gdy widzimy zbolale oblicza tak wielu naszych braci i sióstr i uświadamiamy sobie cierpienia, jakich zaznają, musi to przynaglać nas do podzielenia się przynajmniej częścią naszych dóbr z tymi, którzy zmagają się z trudnościami. Wielkopostna ofiara staje się przy tym jeszcze bogatsza, jeśli osoba, która ją składa, odrzuciła wszelkie urazy i obojętność, bo są to przeszkody nie dopuszczające nas do komunii z Bogiem i z braćmi.

Świat oczekuje od chrześcijan konsekwentnego świadectwa wspólnoty i solidarności. Bardzo wiele wyjaśniają nam w tym kontekście słowa Apostoła Jana: „Jeśliby ktoś posiadał majętność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga?” (1 J 3, 17).

Bracia i Siostry! Św. Jan Chryzostom, komentując słowa Jezusa o wędrówce do Jerozolimy, przypomina, że Jezus nie zataja przed uczniami zmagañ i ofiar, jakie ich czekają. Podkreśla, że wyrzeczenie się własnego „ja” jest trudne, ale możliwe, jeśli będziemy liczyć na pomoc Bożą, udzielaną nam „przez komunie z Osobą Chrystusa” (PG 58, 619n.).

Oto dlaczego podczas tegorocznego Wielkiego Postu pragnę zachęcić wszystkich wiernych do gorliwej i ufnej modlitwy do Pana, aby każdemu pozwolił na nowo doświadczyć swego miłosierdzia. Tylko ten dar pomoże nam przyjąć i coraz radośniej i ofiarniej wprowadzać w życie miłość Chrystusa, która „nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą” (1 Kor 13, 5-6).

W tej intencji proszę Matkę Miłosierdzia, aby opiekowała się całą wspólnotą wierzących, przeżywającą doświadczenie Wielkiego Postu, i każdemu z serca udzielała Apostolskiego Błogosławieństwa.

Jan Paweł II - papież
Watykan, 7 stycznia 2001 r.

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

Ołtarzew, to mała dzielnica podwarszawskiego Ożarowa Mazowieckiego. Miasteczko to kojarzy nam się przede wszystkim z Seminarium Duchownym Księży Pallotynów, gdzie studiują i kształcą się przyszli kapłani, tam też funkcjonuje teatr seminaryjny.

Misterium Męki Pańskiej jest przygotowywane i przedstawiane przez kleryków WSD. Na ten spektakl przyjeżdża co roku bardzo dużo osób, i starsi i młodszy, i dorośli i dzieci.

Większość z nas, tak naprawdę nie wie do końca, co oznacza słowo „Misterium”, otóż Misterium pochodzi z języka greckiego „mysterion” – tajemnica. Opis męki i śmierci Jezusa możemy przeczytać na kartach Pisma Świętego.

18 marca br. z naszej parafii po Mszy św. o godz. 9.30 ruszył autokar pełen żywych i ciekawych pielgrzymów. Wśród pasażerów znajdowali się trzej ministranci, którzy wygrali konkurs. Konkurs polegał na wpisywaniu odpowiednich symboli przy swoim nazwisku i zdobywaniu punktów. A oto laureaci: I miejsce: Paweł Rabijewski, II miejsce: Michał Środa, III miejsce: Sebastian Kołodziejki – gratulacje! Nagrodą była wycieczka na Misterium, a fundatorem nagrody była „Moja Parafia” (Dziękujemy!).

W czasie drogi do Ołtarzewa zboczyliśmy z trasy, by choć przez kilka minut pomodlić się w kościele w Niepokalanowie.

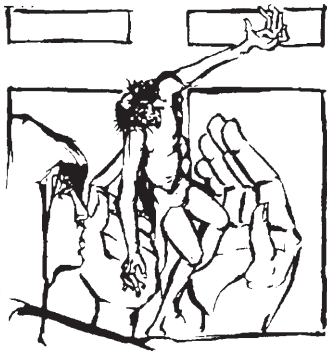
Do Seminarium dojechaliśmy ok. godz. 13.30. W tym roku Misterium zostało zatytułowane „Baranek Boży”. Oczekiwane przez nas przedstawienie rozpoczęło się o godz. 14.00. Przywitał nas kleryk, tymi słowami: „W tym Misterium staraliśmy się ukazać oblicze Boga, który nas kocha i którego my kochamy. Nie jest On tyranem ani despotą, nie jest również „pobłażliwym tatusiem”, który patrzy na wszystko z przymkniętymi oczyma... Jest Bogiem Miłości i Pokoju, kochającym każdego i zawsze! Jezus jest Barankiem Bożym, zbawiającym świat. Jezus nie akceptuje grzechu – walczy z nim, bezgranicznie kocha grzesznika. Niech pomnoży naszą radość, której źródłem jest prawda, że jesteśmy przez Niego bezgranicznie kochani!”

Na zwykłej scenie ozdobionej skromną, ale jakże przepiękną dekoracją, zobaczyliśmy historię Jezusa, który umarł na krzyżu dla naszego zbawienia. Jednak ten wyjazd był tylko nikłym dodatkiem do Mszy świętej, podczas której przenosimy się pod krzyż Chrystusowy, aby Mu towarzyszyć w Jego ofierze. W czasie Mszy świętej dokonuje się największa tajemnica świata, a te wszystkie inne misteria mogą nam pomóc w lepszym zrozumieniu i głębokim przeżyciu spotkania z Bogiem w Eucharystii.

Kuba Czubak

ROZWAŻAMY DROGĘ KRZYŻOWĄ

XIII. Pan Jezus zdjęty z krzyża

Kiedy ciało Jezusa zostaje zdjęte z krzyża i złożone w ramionach Matki, wówczas staje nam znów przed oczyma ta chwila, w której Maryja przyjęła pozdrowienia Gabriela: „Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus (...) a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca Dawida (...) a Jego panowaniu nie będzie końca” (Łk 1, 31-33). Maryja powiedziała tylko: „Niech mi się stanie według słowa Twego” (Łk 1, 38); jakby już wtedy chciała wyrazić to, co teraz przeżywa.

W Tajemnicy Odkupienia łączą się z sobą Łaska, czyli Dar Boga samego, oraz “zapłata” ludzkiego serca. Jesteśmy w tej Tajemnicy obdarowani Darem z wysokości, a zarazem kupieni zapłatą Syna Bożego, Jezusa Chrystusa.

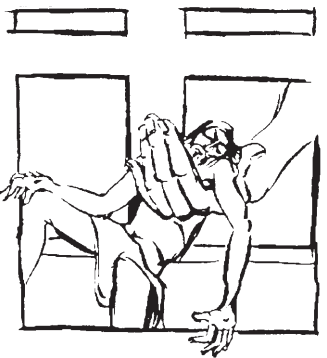
Maryja, która najbardziej została obdarowana, najpełniej też płaci sercem.

Z tym zaś łączy się przedziwna obietnica, którą wypowiedział Symeon w czasie ofiarowania Jezusa w świątyni: „A duszę twoją własną przeniknie miecz, by wyszły na jaw zamysły serc wielu” (Łk 2, 35).

Także i to się spełnia. Ileż ludzkich serc odsłania się przed sercem tej Matki, które tak wielką złożyło zapłatę.

A Jezus znowu cały jest w Jej ramionach. Tak było w stajence betlejemskiej, w czasie ucieczki do Egiptu, w Nazarecie - tak znowu jest i teraz: Pieta.

XIV. Pan Jezus złożony w grobie

Od chwili, gdy człowiek przez grzech odsunięty został od drzewa życia, ziemia stała się cmentarzem. Ile ludzi, tyle grobów. Wielka planeta mogił.

Wśród tych grobów jest jeden, który znajdował się w pobliżu Kalwarii, a był własnością Józefa z Arymatei. Do tego grobu, darowanego przez życzliwego człowieka, złożono Ciało Jezusa po zdjęciu z krzyża. A składano je w pośpiechu, ażeby zdążyć przed świętem Paschy, które rozpoczynało się o zmierzchu dnia.

Wśród wszystkich grobów rozsianych po kontynentach naszej planety jest jeden Grób, w którym Syn Boży, Człowiek, Jezus Chrystus, zadał śmierć ludzkiej śmierci. „O mors! ero mors tua!”. Drzewo Życia, od którego odsunięty został człowiek przez grzech, objawiło się ludziom na nowo w Ciele Chrystusa. „Jeśli by kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki, a chlebem, który Ja

mu dam, jest ciało moje na życie świata” (J 6, 51).

I chociaż nadal nasza planeta zaludnia się grobami ludzi, choć rośnie cmentarzysko, na którym człowiek z prochu powstały w proch się obraca - to przecież wszyscy ludzie, którzy patrzą w stronę Grobu Jezusa Chrystusa żyją w nadziei zmartwychwstania.

Okrutnie cierpiąca Głowa Jezusa

O Najświętsza Głowo Jezusa

Tyś cieniem opleciona

I cała zakrwawiona

Oczy Twe załzawione

Całe od krwi czerwone

Twarz Twoja zabrudzona i okrutnie zmęczona

Bo na Twej Głowie cierniowa korona

Język Twój opuchnięty

Tyś taki biedny

Przez wszystkich odepchnięty

Wargi Twe nabrzmiałe

Też są we krwi całe

O Głowo, Siedlisko Bożej Miłości

Dlaczego dla Ciebie nie było litości

Jezusa Głowę smutną kochajcie

Jezus prosił!

Mej Głowy nie znieważajcie

Jezusa Głowa jest zniekształcona

Bo na Jego Głowie Cierniowa Korona

Leonarda Czubak

Sposób na szatana

Grzeszność człowieka

Każdy z nas bez wyjątku jest grzesznym człowiekiem. Grzeszymy nawet po kilka razy dziennie, gdy nad swoją grzesznością nie zastanawiamy się. Jest możliwe, by coraz mniej grzeszyć, stopniowo ograniczać swoją słabość, która oddala nas od Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

Modlitwa

By móc osłabić w sobie grzeszność, by było w nas coraz więcej działań Ducha Świętego, należy zastosować metodę. Gdy zwróci się uwagę, że się zgrzeszyło, należy zastosować działanie wstępne w osłabieniu działań szatana, który przecież dba o naszą aktywność w grzeszeniu. Tym działaniem jest modlitwa. Należałoby tego samego

dnia, gdy się zgrzeszy, odmówić koronkę przebłagalną do Ducha Świętego. Byłby to zaczyn do pomocy ze strony Ducha Świętego, aby ofiarował nam pomoc. Zaczyn byłby wstępem do działania ze strony Boga, by nam pomóc w osłabieniu działań szatana w nas.

Modlitwa pokutna

Następnym działaniem mogłoby być odmówienie modlitwy pokutnej. Bóg pragnie każdemu z nas pomóc, ofiaruje chętnie siłę do osłabienia w nas grzeszności, pragnie byśmy utworzyli pomost, który byłby relacją: nasza osoba – Duch Święty. Odpowiednią modlitwą pokutną mogłaby być Koronka do Najświętszego Oblicza Pana Jezusa. Byłaby to dobra forma pokutna, ponieważ celem odmówienia raz tej modlitwy jest uwolnienie tysiąca dusz

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 16.00. w kaplicy św. Rodziny Msza św. w intencji Rodzin.
2. Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o godz. 17.00. Taca na kwiaty do Grobu Pańskiego.
3. Gorzkie żale dla dzieci w środę – 4 kwietnia – o godz. 16.30.
4. W tym tygodniu przypada Pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Spowiedź dla dorosłych i młodzieży podczas wszystkich Mszy św. i nabożeństw oraz w piątek od godz. 17.30. Spowiedź dla dzieci z klas III i tych, które odpowiadają 9 pierwszych piątków miesiąca – w piątek od godz. 15.45.
5. W piątek Droga Krzyżowa:
 - dla dorosłych o godz. 7.30. i 17.30.
 - dla dzieci o godz. 16.30.
 - dla młodzieży o godz. 19.00.
6. W piątek – 6 kwietnia – odwiedzimy wszystkich chorych przed świętami Wielkanocnymi. Prosimy zgłosić tylko tych chorych, do których nie chodzimy w pierwsze piątki miesiąca.
7. Spotkanie rodziców dzieci pierwszo - komunijnych ze szkoły Nr 23 odbędzie się w czwartek – 5 kwietnia – o godz. 19.00. w kaplicy św. Rodziny.
8. Pierwsza spowiedź dzieci, przygotowujących się do Pierwszej Komunii Św. ze szkoły Nr 23 w sobotę – 7 kwietnia – o godz. 11.00.
9. W dniach od 8 do 11 kwietnia odbędą się rekolekcje wielkopostne świata pracy. Rekolekcje poprowadzi bp. Jan Chrapek. Spotkania odbywać się będą codziennie o godz. 18.30. w kościele Św. Trójcy (OO Jezuitów) w Radomiu.
10. W niedzielę – 8 kwietnia – zapraszamy wszystkich młodych na Drogę Krzyżową ulicami miasta Radomia. Początek o godz. 18.30. przed kościołem św. Jana (Farnym). Zakończenie Eucharystią w katedrze.
11. Dzieci do chrztu na święta należy zgłosić w tym tygodniu od 2 do 7 kwietnia. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka i zaświadczenie chrzestnych.
12. Dzisiaj i w niedzielę Palmową młodzież z Ruchu Światło-Życie będzie sprzedawać przed kościołem palmy. Cena palmy 2,50. Dochód ze sprzedaży palmy będzie przeznaczony na dofinansowanie wyjazdu na OAZY wakacyjne dzieci i młodzieży z rodzin ubogich. Za wszystkie ofiary składamy serdeczne Bóg zapłać.
13. Dziś po każdej Mszy św. Komitet Budowy przyjmuje indywidualne ofiary na dalsze prace przy kościele.

W minionym tygodniu

Odeszli do Pana:

Grażyna Sotyn - 1. 45

ŻYCZENIA

W 7. rocznicę ślubu Ewy i Krzysztofa,
w 75. rocznicę urodzin Celiny,
w 74. rocznicę urodzin Zofii,
w 18. rocznicę urodzin Kamila,
w 18. rocznicę urodzin Magdy,
w 18. rocznicę urodzin Kamili,
w 9. rocznicę urodzin Kamila,
w 3. rocznicę urodzin Bartosza
życzenia błogosławieństwa Bożego i opieki
Najświętszej Maryi Panny składa

Redakcja

W 2. rocznicę ślubu *Małgozaty i Przemysława Staniszewskich*,
w 77. rocznicę urodzin *Zofii Wojdat* życzenia Bożej opieki
i błogosławieństwa Najświętszej Maryi Panny składa

Redakcja

Sposób na szatana

z czyścica (św. Gertruda Wielka); cel wzniosły i jakże pomocny.

Bóg pragnie uwolnić dusze w czyścicu cierpiące. Ku temu działaniu potrzebuje naszej pomocy. Dlatego połączmy się z Bogiem w działaniu, chcemy pomóc Bogu i sobie, ponieważ w ten sposób możemy pogłębić osłabienie szatana w działaniu na naszą grzeszność. Dusze w czyścicu cierpiące pokutują, ponieważ szatan działał na ich grzeszność, spowodował, że Bóg musiał zastosować wobec nich pokutę, którą jest czyściec. Bóg może nas uchronić od tej pokuty. Zechcemy tylko zastosować sposób na szatana, którym jest osłabienie naszej grzeszności

Kolejnym działaniem, formą umocnienia nas i osłabienia szatana jest przyjęcie Komunii św. w dniu gdy zgrzeszymy lub w następnym. Nasza grzeszność jest chorobą, którą szatan stara się rozwijać. Lekiem na naszą chorobę jest Komunia św., która wzmacnia więź z Jezusem Chrystusem, aby coraz mniej grzeszyć. Gdy nasza świadomość ma na uwadze, że spożycie Komunii św. wiąże się z popełnieniem grzechu tego samego dnia lub poprzedniego, daje możliwość wzmocnić się w osłabieniu działań szatana na nas, przez co możemy czuć się coraz lepiej. Co do popełnienia grzechu ciężkiego, to należałoby po odmówieniu modlitw, przed przyjęciem Komunii św. wypowiadać się u kapłana.

Jerzy Jakubowski

Komunia święta

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72